

горяватъ, когато не сж достойни да живѣятъ тѣй, споредъ както е волята на божествата.

Кодинъ. Ние искаме да ся одържимъ и прославимъ, а самички са разпилявани и издавани. Проклетъ некъ бжде оня, който издава господаря си.

Боилъ. Проклѣтъ да е оня, който не слуша господаря си и не са покорява на заповѣдитъ му.

Кардамъ. Драгомире! Иди незабавно при войниците, научи са за случкѣтъ и побързай да бжде сичко готово и поправено.

Драгомиръ. Готовъ съмъ на заповѣдта ви господарю (покланя са и излиза).

Кардамъ. Въ мислитъ си имамъ страшни въображенія. На сѣкій часъ гледамъ предъ очитъ си, любезната си майка която стана жертва отъ непріятелитъ ми за мене недостойнія. Азъ съмъ причината на нейната смъртъ. Ахъ! азъ съмъ много виноватъ. Винаги когато погледна къмъ небето горе, тамъ виждамъ образътъ на сичкитъ богове, които ми претѣтъ страшно, ако не бждѣ достоенъ да си отмѣстѣ; а отъ друга старна като виждамъ, че нѣма никакъвъ редъ въ държавата ми, изгубва ми са ума, и свѣстѣтъ ми са помрачава. Наистина, азъ са гордѣхъ съ имѣто си, и съ намѣреніята си, нѣ само това не е довольно за да мж удовлетвори.

Цѣтъку. Дръжете са господарю, не са отчайвайте. Некъ никой не каже, че сте си самички скратили живота. Сичко каквото е станало и минало, то нѣма да са върне вече. Ние трѣба да са старайми за въ будущее, да ни бжде добръ.

Кардамъ. Бъдущността е неизвѣстна. Затова трѣба сичко да са върши на врѣме.

ЯВЛЕНІЕ ЕДИНАДЕСЯТО.

Горнитъ, Първожрецътъ.

Първожрецътъ. Милостивій господарю! (сички ставатъ на крака). Боговетъ, които ни даватъ животъ и ни пома-